

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาที่สอนภาษาจีนในหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในการดูแลของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพของการจัดการโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 2) เพื่อศึกษาปัญหาในการจัดการโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในหลักสูตร ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5.1 วิธีการดำเนินการวิจัย

5.1.1 กลุ่มตัวอย่าง ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยครูใหญ่ จำนวน 13 คน ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ จำนวน 56 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หรือภาษาจีน จำนวน 41 คน ครูสอนภาษาจีนจำนวน 88 คน ครูฝ่ายประสานงานสอนภาษาจีน 16 คนรวม 214 คน

5.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบตรวจสอบรายการ และแบบมาตราส่วนประเมินค่า ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบและแก้ไข จากนั้นจึงให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน พิจารณา เมื่อได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วจึงนำไปทดสอบใช้กับโรงเรียนที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 โรงเรียนๆ ละ 5 ชุด รวม 30 ชุด แล้วนำแบบสอบถาม ตอนที่ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.9546

5.1.3 การส่งแบบสอบถามและการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการส่งและเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองทางไปรษณีย์ แบบสอบถามส่งไปทั้งสิ้นจำนวน 245 ชุด ได้รับคืนเป็นฉบับที่สมบูรณ์เพื่อนำมาวิจัย 214 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87.35

5.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการจัดการตามความคิดเห็น วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ ข้อมูลด้านปัญหาในการจัดการตามความคิดเห็น วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

5.2 สรุปผลการศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ประกอบด้วยครูใหญ่ ผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หรือ ภาษาจีน ครูสอนภาษาจีน และครูฝ่ายประสานงานสอนภาษาจีน

5.2.1 สภาพการจัดการด้านวิชาการ

5.2.1.1 งานพัฒนาหลักสูตร

การจัดหลักสูตรภาษาจีนส่วนใหญ่จัดอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6 รองลงมา คือ ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 3 และจัดอยู่ในระดับ มัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6 น้อยที่สุด

ในการจัดหลักสูตรการสอนภาษาจีน พบว่า มีการจัดหลักสูตรภาษาจีนไว้ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาจัดไว้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และ จัดไว้ในกิจกรรมเสริมหลังเลิกเรียน น้อยที่สุด

ส่วนวิธีการจัดทำหลักสูตรภาษาจีน พบว่า ส่วนใหญ่จัดทำหลักสูตรภาษาจีน สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 รองลงมา จัดทำหลักสูตรภาษาจีนต่อเนื่องในทุกระดับชั้น และ น้อยที่สุดคือ นำหลักสูตรของโรงเรียนอื่นมาใช้

5.2.1.2 งานจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า ครูสอน ภาษาจีนส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ รองลงมา คือจัดการเรียน การสอนให้ยืดหยุ่นตามเหตุการณ์และสภาพท้องถิ่น และจัดสภาพแวดล้อมและสร้างบรรยากาศ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้และการปฏิบัติจริงของผู้เรียน น้อยที่สุด

การส่งเสริมและช่วยเหลือครูด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ครูได้รับการช่วยเหลือด้านการให้คำปรึกษาและแนะนำเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจากครูที่ผ่าน การอบรมมาแล้ว รองลงมา มีคณะกรรมการเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน และน้อยที่สุด คือ โรงเรียนมีศูนย์คอมพิวเตอร์ที่มีข้อมูลเรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน บริการครูผู้สอนอย่างเพียงพอ

ด้านการได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือในการพัฒนาการเรียนการสอน จากประเทศจีน พบว่าโรงเรียนจ้างครูจีนจากประเทศจีนมาสอน รองลงมา ครูจากประเทศจีน

เข้ามาช่วยสอนภาษาจีนในโรงเรียน และน้อยที่สุดคือโรงเรียนร่วมมือกับโรงเรียนในประเทศจีน ในโครงการแลกเปลี่ยนครู

สำหรับเป้าหมายในอนาคตของโรงเรียนในการจัดสัดส่วนการเรียน ภาษาไทยต่อภาษาต่างประเทศ ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าจะจัดสัดส่วนเป็นภาษาไทย 50% ภาษาอังกฤษ 25% ภาษาจีน 25% ส่วนที่เหลือ จัดสัดส่วนเป็นภาษาไทย 40% ภาษาอังกฤษ 30% ภาษาต่างประเทศที่ 2 30%

5.2.1.3 งานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

งานกิจกรรมพัฒนาเพื่อส่งเสริมนักเรียนด้านการเรียนการสอนภาษาจีนพบว่า ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องจัดกิจกรรมให้นักเรียน ได้แสดงความสามารถในการใช้ภาษาจีนทั้งในและนอกห้องเรียนเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ ส่งนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันเพื่อพัฒนาทักษะ ด้านภาษาจีน และจัดโครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนไทย-จีน น้อยที่สุด

5.2.1.4 งานวัดผลและประเมินผล

ด้านวิธีวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียน พบว่า ครูผู้สอนภาษาจีนส่วนใหญ่สร้างเครื่องมือหรือแบบทดสอบในชั้นที่ตนเองรับผิดชอบ รองลงมา ครูวัดผลและประเมินอย่างต่อเนื่องเน้นความหลากหลายทั้งด้านทฤษฎี ปฏิบัติ การเสนอผลงาน หรือการทดสอบอื่นๆ และ มีการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน เพื่อคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียน ตามระดับความสามารถ น้อยที่สุด

5.2.1.5 งานนิเทศการสอน

แนวทางในการนิเทศการสอนภาษาจีน พบว่าครูสอนภาษาจีน นำผลการนิเทศ มาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ ครูได้รับการนิเทศ การสอนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง และน้อยที่สุด ครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีการวางแผนและกำหนด แนวทางนิเทศการสอน

โดยพบว่าหัวหน้ากลุ่มสาระ และครูฝ่ายจีนเป็นผู้นิเทศ รองลงมา เป็นผู้ช่วย ครูใหญ่ฝ่ายวิชาการเป็นผู้นิเทศ และน้อยที่สุดคือ ครูใหญ่เป็นผู้นิเทศ

5.2.1.6 งานสื่อการเรียนการสอน

ด้านนวัตกรรมหรือสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนที่ครูใช้ พบว่าครูใช้แบบฝึกหัด เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือหนังสือ และน้อยที่สุดคือภาพนิ่ง

สำหรับผู้รับผิดชอบพิจารณาและกำหนดแบบเรียนภาษาจีน พบว่า ส่วนใหญ่ เป็นครูผู้สอน รองลงมาคือฝ่ายวิชาการ น้อยที่สุดคือหัวหน้ากลุ่มสาระ แบบเรียนที่ครูใช้ในการ

จัดการเรียนการสอน พบว่า เป็นแบบเรียนตามศูนย์ภาษาจีน (สพฐ) ซึ่งจัดทำโดยผู้เชี่ยวชาญทั้งชาวจีนและชาวไทย และโรงเรียนมีการจัดทำแบบเรียนภาษาจีนเอง อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน

5.2.2 สภาพการจัดการด้านงบประมาณ

5.2.2.1 แหล่งที่มาของงบประมาณ พบว่าโรงเรียนได้รับงบประมาณส่วนใหญ่จากเงินค่าธรรมเนียมการศึกษา รองลงมาคือจากหน่วยงานต้นสังกัด และน้อยที่สุดคือจากการเก็บค่าเรียนภาษาจีนเพิ่ม

5.2.2.2 การจัดสรรงบประมาณ พบว่า ส่วนใหญ่โรงเรียนจัดสรรงบประมาณสำหรับการจ่ายเงินให้ครูตรงตามวุฒิการศึกษา รองลงมาคือ จัดสรรงบประมาณสำหรับดำเนินการจัดซื้อหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ สื่อมัลติมีเดีย สารสนเทศอื่นๆ มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และน้อยที่สุดคือ จัดสรรงบประมาณ เป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบสารสนเทศ ซอฟต์แวร์ ฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อการสืบค้นสื่อการเรียนการสอน ภาษาจีนด้วยตนเอง

5.2.3 สภาพการ การจัดการด้านบุคคล

5.2.3.1 การวางแผนอัตรากำลัง พบว่า ผู้ที่รับผิดชอบในการวางแผนอัตรากำลังครูผู้สอนภาษาจีนเพื่อให้ได้รับการคัดเลือกและกำหนดบุคลากรสอนภาษาจีนในโรงเรียน คือคณะกรรมการบริหารโรงเรียนเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ คือครูใหญ่ และน้อยที่สุดคือ คือฝ่ายบุคลากร

ด้านการวางแผนสรรหาบุคลากรเพื่อสอนภาษาจีน พบว่ามีการประเมินกำลังครูที่ขาดอยู่และต้องการเพิ่มในปัจจุบัน เทียบกับ ประเมินจากปริมาณการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักเรียน รองลงมาคือ ประเมินกำลังครูที่ขาดอยู่และต้องการเพิ่มในปัจจุบัน และน้อยที่สุดคือประเมินจากอัตราการสูญเสียกำลังครูในแต่ละปี

5.2.3.2 การสรรหาบุคลากร

วิธีสรรหาครูสอนภาษาจีน พบว่า ใช้วิธีจัดหาครูผู้สอนภาษาจีนที่เป็นชาวจีนหรือชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาแม่ รองลงมาคือ จัดหาครูชาวไทยที่มีความรู้ภาษาจีนเป็นผู้สอน และน้อยที่สุดคือ แข่งความประสงค์รับครูอาสาสมัครจากกระทรวงศึกษาธิการ ตามความร่วมมือของกระทรวงศึกษาธิการไทย-จีน

5.2.3.4 การจัดวางบุคลากร

ด้านการจัดวางบุคลากร ครูสอนภาษาจีนได้รับการจัดสรรตำแหน่งและบรรจุเป็นครูสอนพอเหมาะกับปริมาณงานที่รับผิดชอบ รองลงมาคือ มีระยะเวลาในการทดลองงาน

สำหรับการเป็นบุคลากรใหม่ และน้อยที่สุดคือได้รับการเลื่อนขั้นตำแหน่งโดยพิจารณาจากการประเมินผลงาน

เมื่อพิจารณาเรื่อง การรับทราบอำนาจหน้าที่และพรรณนางาน ครูส่วนใหญ่รับทราบจากการประชุมชี้แจง รองลงมาคือจากการปฐมนิเทศ และน้อยที่สุดคือ จากคู่มือครู

5.2.3.5 การธำรงรักษา พัฒนาคณาจารย์

สำหรับด้านการพัฒนาคณาจารย์ พบว่า ครูเข้ารับการอบรมเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง รองลงมาคือ ครูได้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และน้อยที่สุดคือ มีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

ส่วนการสร้างขวัญและกำลังใจครู พบว่าครูผู้สอนได้รับสวัสดิการ เช่นอาหารกลางวัน ที่พัก ค่ารักษาพยาบาล เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ ครูได้รับการบรรจุตรงตามความรู้ความสามารถ และความถนัด และน้อยที่สุดคือ มีเงินตำแหน่งเป็นส่วนเสริมจากที่ระเบียบของรัฐกำหนด

เมื่อพิจารณาเรื่องการประเมินศักยภาพครูจาก พบว่า ประเมินเกี่ยวกับความรับผิดชอบของครูด้านการเรียนการสอน รองลงมาคือประเมินจากการที่ครูส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน และน้อยที่สุด คือประเมินจากการมีภาวะผู้นำของครู

5.2.4 สภาพการจัดการด้านบริหารงานทั่วไป

5.2.4.1 เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับงานที่ ฝ่ายบริหารทั่วไปปฏิบัติ ส่วนใหญ่เป็นเรื่องปฏิบัติพัฒนาการปรับปรุงโครงสร้างและระบบงานที่อยู่ในความรับผิดชอบของงานบริหารทั่วไป โดยมีการจัดทำแผนงาน ปฏิทินการปฏิบัติงาน และโครงการของงานรองลงมาคือ มีปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียน ส่งเสริมผู้เรียนในด้านการใช้ภาษาต่างประเทศที่เป็นสากล และน้อยที่สุด คือ จัดประชาสัมพันธ์ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับทราบเพื่อสะดวกในการติดต่อประสานงาน

ส่วนด้านการจัดการธุรการ สารบรรณ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของงานบริหารทั่วไป พบว่า ฝ่ายธุรการให้ความสะดวกในด้านบริการแจ้งข่าวสารให้ครูในโรงเรียนได้ทราบ รองลงมาคือ จัดทำทะเบียนนักเรียน ทะเบียนวัสดุ ครุภัณฑ์ ประวัติครูเป็นปัจจุบัน เพื่อสะดวกต่อการค้นหาให้ผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการ และน้อยที่สุดคือ บริการพิมพ์เอกสารทางวิชาการประกอบการเรียนการสอน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูทุกคน

5.2.4.2 งานประชาสัมพันธ์ พบว่า การประชาสัมพันธ์ที่ปฏิบัติเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ส่วนใหญ่เป็นการจัดป้ายแจ้งข่าวสารให้ครูและนักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน

ทราบว่าโรงเรียนมีการจัดการสอนภาษาจีนในหลักสูตร รองลงมาคือ จัดพิมพ์และเผยแพร่คำสั่ง
โฆษณา แจกข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ของโรงเรียน น้อยที่สุดคือ เป็นศูนย์กลางการติดต่อจากผู้บริหาร
ถึงครู และจากครูถึงนักเรียน

5.2.4.3 การจัดการด้านอาคารและสถานที่เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน
ภาษาจีน พบว่า โรงเรียน มีห้องเรียน อาคาร สถานที่ อยู่ในสภาพที่อำนวยความสะดวกในการ
จัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือมีห้องผลิตสื่อซึ่งมีเครื่องมือและ วัสดุ
อุปกรณ์ไว้บริการครู และน้อยที่สุดคือ มีห้องปฏิบัติการทางภาษา ที่เพียงพอ

5.2.4.4 งานชุมชนสัมพันธ์ พบว่า โรงเรียนอยู่ใกล้แหล่งเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมการ
เรียนการสอนภาษาจีน คือ สมาคม/มูลนิธิจีนเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ ชุมชนชาวจีน และน้อย
ที่สุด คือ สถานทูตจีน

สำหรับด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน
ภาษาจีน พบว่า หลังจากโรงเรียนดำเนินการประกันคุณภาพภายในแล้ว ฝ่ายชุมชนสัมพันธ์จะแจ้ง
ความเคลื่อนไหวด้านการปฏิบัติงานให้ผู้ปกครอง ชุมชน รับทราบอย่างต่อเนื่อง รองลงมาคือ เชิญ
ผู้ปกครอง ชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนกิจกรรมด้านภาษาจีนของโรงเรียน และน้อยที่สุดคือ
ใช้ชุมชนเป็นแหล่งศึกษาวัฒนธรรมจีน และแหล่งเรียนรู้ เท่ากับการนำครูและนักเรียนที่มี
ความสามารถสื่อสารด้านภาษาจีน จัดกิจกรรมในโครงการให้บริการต่อชุมชน สังคม

5.2.5 ปัญหาการจัดการด้านวิชาการ

จากการศึกษา พบว่า การจัดการด้านวิชาการตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามมี
ปัญหาระดับปานกลางที่ควรปรับปรุงในด้าน ต่าง ๆ ดังนี้

ด้านการจัดการเรียนการสอนพบว่า เวลาเรียนน้อยเกินไปทำให้การสอนไม่บรรลุตาม
วัตถุประสงค์ งานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พบว่า ไม่มีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เรียนภาษาจีนนอกเวลา
เรียน งานวัดและประเมินผลการเรียน พบว่า ขาดการนำผลการประเมินการเรียนภาษาจีนไปใช้
วิเคราะห์ ปรับปรุง และการใช้เครื่องมือ วิธียัดและประเมินผลไม่หลากหลาย รวมทั้งข้อสอบยังไม่
มีมาตรฐานพอที่จะเป็นเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผล

งานนิเทศการสอน พบว่า ขาดการนิเทศและให้การช่วยเหลือด้านการสอนอย่างต่อเนื่อง
และเป็นระบบ

งานสื่อการเรียนการสอนพบว่า ขาดสื่อการเรียนการสอนเช่น ซีดี เทป วีดิทัศน์
คอมพิวเตอร์ที่ส่งเสริมพัฒนาการใช้ภาษาจีน

5.2.6 ปัญหาการจัดการด้านงบประมาณ

ปัญหาการจัดการด้านงบประมาณสำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวมทั้ง 5 ข้อ พบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยทุกข้อ แสดงให้เห็นว่าไม่มีปัญหาด้านการจัดงบประมาณ

5.2.7 ปัญหาการจัดการด้านบุคคล

จากการศึกษา พบว่า การจัดการด้านบุคคลตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาระดับปานกลางที่ควรปรับปรุงในด้าน ต่าง ๆ ดังนี้

การวางแผนอัตราค่าจ้าง พบว่า ขาดแคลนครูชาวไทยที่มีความรู้ภาษาจีน และมีคุณวุฒิทางการสอนภาษาจีน เป็นผู้สอนภาษาจีนของโรงเรียน

การสรรหาบุคลากร พบว่า เป็นเรื่องการรับครูชาวจีนไม่สามารถพูดภาษาไทยทำให้การสื่อสารเพื่อติดต่oprะสานงานไม่ราบรื่น

การชำระรักษา พบว่า ครูไม่มีโอกาสเข้าร่วมในโครงการแลกเปลี่ยนกับครูต่างประเทศที่สอนภาษาจีน

5.2.8 ปัญหาการจัดการด้านบริหารทั่วไป

จากการศึกษา พบว่า การจัดการด้านบริหารทั่วไปตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาระดับปานกลางที่ควรปรับปรุงในด้าน ต่าง ๆ ดังนี้

ด้านอาคารสถานที่ พบว่า ห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่เพียงพอ ด้านชุมชนสัมพันธ์ พบว่า ขาดการเสาะแสวงหาและนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และขาดการใช้ชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้และศึกษาวัฒนธรรมจีน

5.3 การอภิปรายผล

โรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่วนใหญ่เปิดสอนภาษาจีนในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยจัดหลักสูตรภาษาจีนไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และจัดทำหลักสูตรสอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานการศึกษา พุทธศักราช 2544 ซึ่งสอดคล้องกับ กมล ภูประเสริฐ (2544) ที่กล่าวถึงแนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ว่ามีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางที่ได้กำหนดเกี่ยวกับมาตรฐานและสาระการเรียนรู้ และต่อเนื่องในทุกระดับชั้น ทั้งนี้ในอนาคต โรงเรียนส่วนใหญ่มีการวางแผนการจัดสัดส่วนในการจัดการเรียน

การสอนภาษาไทย ต่อภาษาต่างประเทศ เป็น ภาษาไทย 50 % ภาษาจีน 25% ภาษาอังกฤษ 25 % ดังนั้น โรงเรียนจึงได้จัดหลักสูตรตามมาตรฐานและสาระการเรียนรู้ และจัดหลักสูตรต่อเนื่องจากระดับชั้นประถมถึงระดับชั้นมัธยมตอนปลาย และเมื่อโรงเรียนให้ความสำคัญกับภาษาจีนที่จะขยายสัดส่วนการเรียนภาษาจีนเทียบเท่าภาษาต่างประเทศในอนาคต ซึ่งตรงกับความต้องการของผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานได้เรียนอย่างต่อเนื่อง อยู่ในหลักสูตรมากกว่าจัดเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เมื่อพิจารณาถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ พบว่า ครูสอนภาษาจีนจัดการเรียนการสอนตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และจัดการเรียนการสอนให้ยืดหยุ่นตามเหตุการณ์และสภาพท้องถิ่น แต่พบว่า ยังมีการจัดสภาพแวดล้อมและสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้และการปฏิบัติจริงของผู้เรียนเป็นส่วนน้อย ซึ่งขัดแย้งกับ กรมสามัญศึกษา (อ้างถึงใน สุวริง งามชื่น, 2547) ที่ได้เสนอแนวทางการสร้างบรรยากาศในการเรียนหรือบรรยากาศทางวิชาการ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนตลอดจนจัดบริการเพื่อส่งเสริมสนับสนุนทางวิชาการต่างๆ ที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ภายใต้บรรยากาศที่ มุ่งนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนโดยครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนกระทำด้วยตนเอง มีโอกาสเรียนรู้ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูมีบทบาทเพียงคอยให้ความช่วยเหลือ ไม่จำกัดการเรียนการสอนเพียงห้องสี่เหลี่ยม อาจเปลี่ยนไปเรียนที่สนามหรือได้ร่มไม้ ฯลฯ นอกจากนี้ หน่วยงานพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน(2546ค) กล่าวถึงการส่งเสริม สนับสนุนครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้ อำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ได้มากขึ้น

งานจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสำหรับการส่งเสริมนักเรียนด้านการเรียนการสอนภาษาจีน มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้แสดงความสามารถในการใช้ภาษาจีนทั้งในและนอกห้องเรียน และส่งนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขันเพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับ ชีระ รุณเจริญ(2546) ที่กล่าวว่าโรงเรียนสามารถจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยจัดกิจกรรมต่างๆ ไปด้วยกัน โดยจัดแบ่งสัดส่วนเวลาแล้วกำหนดเวลาเรียนบางส่วนในตารางเวลาเรียนปกติ และบางส่วนนอกเวลา โดยจัดกิจกรรมเพื่อเกื้อกูลส่งเสริมการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระ ตามความสนใจ ความถนัด ความสามารถของผู้เรียน ตลอดจนความต้องการของผู้เรียนชุมชน และสอดคล้องกับ หน่วยงานพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน(2546ค) ที่กล่าวถึงการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้เหมาะสมตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างหลักสูตร เช่น การจัดให้มีโครงการค่าย เพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาจีน

งานวัดผลและประเมินผลนั้นวิธีวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาจีนของนักเรียน ครูส่วนใหญ่สร้างเครื่องมือหรือแบบทดสอบในชั้นที่ตนเองรับผิดชอบ และวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เน้นความหลากหลายทั้งด้านทฤษฎี ปฏิบัติ และ การเสนอผลงาน สอดคล้องกับหน่วยนิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน(2546ง) ที่กล่าวถึง การวัดผล ประเมินผลว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน จึงต้องดำเนินการด้วยวิธีการที่หลากหลายเหมาะสมกับสิ่งที่ต้องวัด ธรรมชาติของวิชา และระดับช่วงชั้นของผู้เรียน ดังนั้น โรงเรียนควรแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการเรื่องวิธีวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน ภาษาจีน โดยครูสอนภาษาจีนและครูที่เกี่ยวข้องร่วมกันสร้างเครื่องมือหรือแบบทดสอบ มีการปรึกษาหารือ เพื่อแก้ไข ปรับปรุง ให้เครื่องมือเป็นมาตรฐานเดียวกัน

งานนิเทศการสอน มีหัวหน้ากลุ่มสาระ และครูฝ่ายวิชาการเป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินการนิเทศ นำผลการนิเทศมาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการเรียนการสอน มีการนิเทศการสอนอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับชาญชัย อาจินสมาจาร (2547) ที่กล่าวถึง การนิเทศการเรียนการสอนว่าเป็นกระบวนการของการทำงานกับครูเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ในชั้นเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิผล ผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศการเรียนการสอนในโรงเรียนนั้นเป็นบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการจากโรงเรียน ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการทำงานกับครู เพื่อเพิ่มคุณภาพของการเรียนรู้ของนักเรียนโดยผ่านทางปรับปรุงการเรียนการสอน ได้แก่ หัวหน้าทีม หัวหน้าหมวด หรือครูผู้นำและสอดคล้องกับ กมล ภูประเสริฐ(2544) ได้กล่าวถึงการนิเทศภายในว่า เพื่อช่วยกันหาข้อบกพร่องและปรับปรุงรูปแบบการสอนร่วมกัน ควรส่งเสริมให้มีการดำเนินการนิเทศภายในอย่างสม่ำเสมอ ส่วนวิธีการส่งเสริมครูด้านการจัดการเรียนการสอน ภาษาจีน โรงเรียนมอบหมายให้ครูที่ผ่านการอบรมมาแล้ว เป็นที่ปรึกษาเรื่องการจัดการเรียน การสอนภาษาจีน และมีคณะกรรมการที่ปรึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

ส่วนสภาพการใช้นวัตกรรม หรือสื่อการเรียนการสอน ที่ครูใช้เพื่อจัดการเรียนการสอน ภาษาจีน ส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัด และหนังสือ โดยครูผู้สอนและฝ่ายวิชาการเป็นผู้พิจารณา ซึ่งหนังสือจัดเป็นเครื่องประหยัดเวลาในการจัดการเรียนการสอน แบบฝึกหัดเป็นสื่อที่ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อช่วยเสริมให้เกิดทักษะ และการเลือกหนังสือมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยมากกระทำ โดยกรรมการที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนนั้น โดยตรง

การจัดการด้านงบประมาณ ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมีการจัดการด้านงบประมาณ โดยได้รับงบประมาณส่วนใหญ่จากเงินค่าธรรมเนียมการศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด และได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการเรียนการสอนภาษาจีน เป็นเงินเดือนครูตรงตามวุฒิการศึกษา จัดซื้อหนังสือวารสาร สิ่งพิมพ์ สื่อมัลติมีเดีย สารสนเทศอื่น มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

เนื่องจากในปัจจุบันวิทยาการและเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้า การเรียนรู้ของนักเรียนไม่จำกัดแค่หนังสือหรือแบบฝึกหัดเท่านั้น โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการจัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการพัฒนานวัตกรรมที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ๆเช่น คอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงเครือข่ายในรูปแบบอินเทอร์เน็ต ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน รู้จักใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการแสวงหาความรู้ภาษาจีนด้วยตนเอง

การจัดการด้านบุคคล ผลการวิจัยพบว่า ด้านวางแผนอัตรากำลัง มีการคัดเลือกและกำหนดบุคลากรสอนภาษาจีนโดยคณะกรรมการบริหารโรงเรียนและครูใหญ่ สำหรับการพิจารณาวางแผนการสรรหาบุคลากร โรงเรียนส่วนใหญ่ดำเนินการโดยประเมินกำลังครูที่ขาดอยู่และต้องการเพิ่มในปัจจุบัน ประกอบกับประเมินจากปริมาณการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) และ พันัส หันนาคินทร์ (2544) ที่ได้กล่าวถึงการวางแผนอัตรากำลังคนไว้ว่า เริ่มจากการสำรวจอัตรากำลังที่มีอยู่ในปัจจุบัน และพยากรณ์ความจำเป็นในอนาคต แล้วจึงวางแผนปฏิบัติเกี่ยวกับการขออัตรากำลังเพิ่ม อีกทั้งจะต้องทราบว่าการที่โรงเรียนต้องปฏิบัตินั้นมีอะไรบ้างต้องการผู้ที่จะมาปฏิบัติงานแต่ละประเภทเป็นจำนวนเท่าไร เช่นต้องการครูสอนวิชาอะไร จำนวนกี่คน ทั้งนี้ย่อมเป็นไปตามโครงการการจัดการศึกษาที่โรงเรียน ตั้งเป้าหมายเอาไว้

ส่วนการสรรหา โรงเรียนส่วนใหญ่จัดหาครูสอนภาษาจีนที่เป็นชาวจีนหรือชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาแม่เป็นผู้สอนภาษาจีน และจัดให้มีทั้งครูชาวจีนหรือชาวต่างชาติที่ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาแม่และครูชาวไทยของโรงเรียน เข้าสอนภาษาจีน ซึ่งการรับครูชาวจีนเข้ามาสอนภาษาจีนในโรงเรียน ถือเป็นการสร้างความมั่นใจและเพิ่มความพอใจอย่างยิ่งแก่ผู้ปกครอง และนับว่าเป็นประโยชน์สำหรับผู้เรียนที่จะได้เรียนกับครูเจ้าของภาษาโดยตรง และเป็นการแก้ปัญหาการขาดแคลนครูไทยที่ไม่มีความรู้ทางด้านภาษาจีนดีพอ

ด้านการจัดวางครูผู้สอน มีการจัดสรรตำแหน่งและบรรจุครูสอนให้พอเหมาะกับปริมาณงานที่รับผิดชอบ และบรรจุครูสอนตรงตามความรู้และความถนัด และจัดให้มีระยะเวลาทดลองงานสำหรับบุคลากรใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) และ ทัสนี วงศ์ขันธ์ (2547) ที่กล่าวถึง การจัดครูสอน ควรกำหนดคุณสมบัติของครู และจัดตามความถนัดของครูผู้สอนตามวิชาที่ครูเรียนจบมา หากสามารถจัดวางครูได้เหมาะสมกับงาน ตามความสามารถ ความถนัด ประสิทธิภาพของงานในตำแหน่งนั้นๆ จะเกิดผลได้สูงสุด อีกทั้งบุคลากรใหม่ที่เข้ามาทำงานในโรงเรียนรับทราบหน้าที่ในการปฏิบัติงานงานจากการประชุม การปฐมนิเทศ ซึ่งผู้บริหารควรเน้นและให้ความสำคัญเรื่อง ภารกิจที่ต้องรับผิดชอบของครู สิทธิ หน้าที่ กฎ ระเบียบ ตลอดจนข้อปฏิบัติของโรงเรียน นอกจากนั้นโรงเรียนมีการสร้างขวัญกำลังใจครู

โดยมีสวัสดิการ เช่น อาหารกลางวัน ที่พัก ค่ารักษาพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับ กิติ ดยัคคานนท์ (อ้างในทศนี วงศ์เย็น, 2547) กล่าวว่า การสร้างขวัญ และกำลังใจบุคลากรในโรงเรียนอาจทำได้โดยการจัดสวัสดิการ ผลประโยชน์ และบริการแก่บุคลากร ด้านการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียน ได้จัดส่งครูเข้ารับการอบรมเพิ่มเติมสม่ำเสมอและต่อเนื่อง และมีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการพัฒนาครูโดยการฝึกอบรม หรือจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ได้แก่ การฝึกอบรมโดยการลงมือปฏิบัติงาน การส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมตามหน่วยงาน การส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในหน้าที่ให้มากขึ้น สอดคล้องกับทศนี วงศ์เย็น(2547) ที่ได้กล่าวถึง การพัฒนาบุคลากรว่า สถานศึกษาควรจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร เป็นระยะและต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อเพิ่มพูนพัฒนาสมรรถภาพของบุคลากร และสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น การบรรยาย การประชุม เพื่อให้บุคลากร นำความรู้ความสามารถที่ได้รับมาพัฒนาโรงเรียนอย่างเต็มที่ ดังนั้นการปฐมนิเทศอย่างเป็นทางการเริ่มต้นและเป็นสิ่งสำคัญ ที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ การประสานระหว่างครู เป็นไปด้วยความราบรื่น ประกอบกับ การมีสวัสดิการที่ดี และจัดวางครูเข้าสอนตามความรู้ความสามารถที่ครูถนัดย่อมส่งผลให้ครูต้องการอยู่ในองค์กรอย่างมั่นคง สามารถลดอัตราการลาออก และการส่งเสริมให้ครูทั้งชาวจีนและชาวไทยมีการประชุมเชิงปฏิบัติ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ย่อมทำให้การจัดการด้านวิชาการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การจัดการด้านบริหารทั่วไป ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการจัดทำแผนงาน ปฏิทินการปฏิบัติงาน และโครงการของงาน มีปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียน ที่ส่งเสริมนักเรียน ในด้านการใช้ภาษาต่างประเทศที่เป็นสากล มีการแจ้งข่าวข้อสนเทศของครูให้คณะครูอาจารย์ในโรงเรียนได้ทราบ และมีการจัดทำทะเบียนนักเรียน ทะเบียนพัสดุครุภัณฑ์ ประวัติครู ซึ่งสะดวกต่อการค้นหาและเป็นปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับ จาร์ส นองมาก และวิจิตร ภัคศิริรัตน์ (2537) ที่กล่าวว่า งานธุรการเปรียบเสมือนส่วนที่ประสานหรือคอยสนับสนุน ให้โรงเรียนสามารถดำเนินการไปสู่เป้าหมายที่กำหนดด้วยความราบรื่น นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน(อ้างใน ศานิตย์ เขยชุ่ม, 2543) ได้กล่าวไว้ว่า ภารกิจของโรงเรียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานสารบรรณ งานเอกสาร หลักฐานต่างๆ เป็นกลไกสำคัญที่ทำให้โรงเรียนดำเนินงานไปได้สำเร็จลุล่วงตาม จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ตามต้องการ ดังนั้น โรงเรียนที่มีการจัดทำแผนงาน ปฏิทินการปฏิบัติงาน และโครงการของงานอย่างเป็นระบบ มีปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียนอย่างชัดเจน ประกอบกับการจัดการบริหารงานทั่วไปให้เป็นไปตามตามแผนงานเหล่านั้น ย่อมนำมาซึ่ง ประสิทธิภาพในการจัดการ โรงเรียนที่ดี

ส่วนด้านอาคารสถานที่ โรงเรียนส่วนใหญ่มีห้องเรียน ห้องประกอบการเรียน อาคารสถานที่ อยู่ในสภาพที่อำนวยต่อความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน มีห้องผลิตสื่อซึ่งมีเครื่องมือ และวัสดุ อุปกรณ์ไว้บริการครู ซึ่งสอดคล้องกับ ทิพาพร อธิศรียานนท์ (2547) ที่เสนอแนะให้โรงเรียนควรใช้ห้องต่างๆ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน เช่น มีห้องสมุด ที่อำนวยความสะดวกต่อการให้นักเรียนค้นคว้า ห้องโสตทัศนศึกษาซึ่งมีเครื่องมือ อุปกรณ์ พร้อม สะดวกต่อผู้ที่ครูได้นำไปใช้ประกอบการเรียนการสอน

ด้านการประชาสัมพันธ์ ได้มีการจัดป้ายแจ้งข่าวสารให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนทราบว่าโรงเรียนมีการจัดการสอนภาษาจีนในหลักสูตร ได้จัดพิมพ์ แจงข้อมูล เผยแพร่ข่าวสารต่างๆ ของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับนพพงษ์ บุญจิตราดุลย์(2540) ที่กล่าวว่างานประชาสัมพันธ์โรงเรียนมีบทบาทอย่างมากในปัจจุบัน เนื่องจากผู้ปกครองและชุมชนมีสิทธิที่จะต้องรับทราบความเคลื่อนไหวในการดำเนินการจัดการศึกษาของโรงเรียน เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจ และให้ความสนับสนุนทั้งด้านกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังปัญญา โดยทั้งสองฝ่ายมีการสื่อสารติดต่อสัมพันธ์กันสองทาง กล่าวคือ โรงเรียนแจ้งข่าวสารการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ และประชาชนให้ข้อคิดเห็นเสนอแนะ ให้ความสนับสนุนแก่โรงเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งนับว่าเป็นภารกิจที่ทั้งสองฝ่ายควรมีให้ต่อกัน และจรัส นองมาก (อ้างในประเสริฐ นิवासวัสดิ์, 2548) ได้กล่าวถึงงานประชาสัมพันธ์ว่าเป็นการดำเนินการเผยแพร่ข่าวสาร นโยบาย วัตถุประสงค์ หรือเรื่องอื่นๆ ตามสมควร เพื่อจูงใจให้เขาเห็นด้วยและมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ

ด้านงานชุมชนสัมพันธ์นั้น ถึงแม้โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้ภาษาจีนใกล้โรงเรียน คือ สมาคมมูลนิธิจีน และชุมชนชาวจีน แต่ไม่พบว่าครูนำนักเรียนไปใช้แหล่งชุมชนเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ ซึ่งขัดแย้งกับพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ที่ระบุให้โรงเรียนจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชน โดยจัดให้เป็นศูนย์การเรียนรู้เครือข่ายการเรียนรู้ ส่วนการดำเนินการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน เมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ฝ่ายชุมชนสัมพันธ์ได้แจ้งความเคลื่อนไหวด้านการปฏิบัติงานให้ผู้ปกครอง ชุมชน รับทราบต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน (2545ข) ที่ให้แนวทางในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 เกี่ยวกับการดำเนินการบริหารหลักสูตรว่า เมื่อสถานศึกษาดำเนินการตามแผนการบริหารจัดหลักสูตรและจัดให้มีการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นระบบแล้ว ให้จัดทำรายงานผลการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อชุมชน ดังนั้น ถึงแม้ฝ่ายชุมชนสัมพันธ์เชิญผู้ปกครอง ชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนกิจกรรมด้านภาษาจีน หากแต่ยังดำเนินการน้อย ซึ่งขัดแย้งกับแนวทางของ หน่วยนิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน (2545) ที่ได้ กล่าวว่าโรงเรียนควรใช้

ทรัพยากรในชุมชนให้เกิดประโยชน์สูงสุด เนื่องจากโรงเรียนในปัจจุบันจัดได้ว่ามีความใกล้ชิดกับชุมชนมากที่สุด ดังนั้นงานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จึงเป็นสิ่งที่โรงเรียนไม่ควรละเลยอย่างยิ่ง เพราะเป็นการนำโรงเรียนมาสู่ชุมชน และชุมชนมาสู่โรงเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์และความเอื้อเพื่อซึ่งกันและกัน

ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในหลักสูตร

ปัญหาตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า มีปัญหาเรื่องการจัดเวลาเรียน ไม่พอเพียงกับเนื้อหาการเรียนการสอนภาษาจีนทำให้การสอนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ และไม่มีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เรียนภาษาจีนนอกเวลาเรียนเท่าที่ควร รวมทั้งยังขาดการนำผลการประเมินการเรียนภาษาจีน ไปวิเคราะห์และปรับปรุง นอกจากนี้ยังพบว่าขาดสื่อการเรียนการสอน เช่น หนังสือ ตำรา วีดิ เทป วีดิทัศน์ที่ช่วยพัฒนาการเรียนรู้อาษาจีน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกลุ่มวิจัยและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้อาษาจีน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2548) ที่รายงานว่า อุปกรณ์และ สื่อภาษาจีนในประเทศไทยยังมีน้อย ราคาแพง และจากผลการศึกษาของ จูไรรัตน์ แสงบุญนำ (2549) ที่พบว่ารัฐบาลยังไม่ให้การสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเท่าที่ควรในเรื่องสื่อวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนต่าง ๆ นอกจากนี้ปัญหาเรื่องหนังสือและสื่อการเรียนการสอนที่เป็นแบบต่างคนต่างทำ จึงมีคุณภาพแตกต่างกัน

งานด้านจัดการด้านบุคคล ปัญหาที่พบคือ ครูไม่มีโอกาสเข้าร่วมในโครงการแลกเปลี่ยนกับครู ต่างประเทศที่สอนภาษาจีน ขาดแคลนครูชาวไทยที่มีความรู้ภาษาจีนเป็นผู้สอนภาษาจีนของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกลุ่มวิจัยและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้อาษาจีน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2548) และสอดคล้องกับงานวิจัย ของจูไรรัตน์ แสงบุญนำ (2549) ที่กล่าวถึงปัญหาสำคัญ คือ คุณภาพของครู เนื่องจากขาดแคลนครูสอนภาษาที่เก่งและเข้มแข็ง แม้ว่ารัฐบาลจีนจะให้การสนับสนุนจัดอบรมให้ครูไทยที่สอนภาษาจีนในช่วงปิดเทอม แต่ก็ยังเป็นระยะสั้น ทำให้ยังไม่เกิดผลในทางที่แก้ปัญหาคูณภาพของครูสอนภาษาจีนได้ และแม้ว่าจะได้รับครูชาวจีนมาสอนในประเทศไทย แต่ก็ยังมีจำนวนไม่เพียงพอ

อาจกล่าวได้ว่า แม้ว่าปัญหาที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ในแต่ละด้านส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับน้อย และในแต่ละเรื่องก็เป็นปัญหาระดับต้นของกลุ่มปัญหาในการจัดการด้านนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับสภาพการจัดการที่มีการดำเนินการน้อยไปในเรื่องดังกล่าว จึงเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ที่เกี่ยวข้องประยุกต์ใช้สำหรับการวางแผน เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการโรงเรียนประเภทนี้ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสภาพและปัญหาการจัดการโรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนา การจัดการโรงเรียน ดังนี้

จากการจัดการด้านวิชาการ พบว่าโรงเรียนจัดเวลาเรียนน้อย ทำให้การสอนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องควรศึกษาหลักสูตรและเกณฑ์มาตรฐานการเรียนรู้ให้ถ่องแท้ เพื่อกำหนดหน่วยการเรียนรู้และกำหนดคาบเรียนต่อสัปดาห์ ที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนสามารถครอบคลุมเนื้อหาตามมาตรฐานสาระการเรียนรู้ได้ ดังนั้น โรงเรียนอาจจัดการเรียนการสอนภาษาจีนบรรจุไว้ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน สอนเสริมนอกตารางเรียน หรือสอนแบบ บูรณาการทั้งภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ และต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ นอกจากนี้โรงเรียนควรประสานกับ โรงเรียนระดับเดียวกันที่อยู่ในพื้นที่เดียวกันและต่างพื้นที่ หรือกับชุมชน และหน่วยงานอื่นสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ เพื่อพัฒนางานด้านวิชาการที่โรงเรียนยังไม่สมบูรณ์ ระดมทรัพยากรเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

การจัดการด้านบุคคล พบว่า โรงเรียนขาดแคลนครูชาวไทยที่สามารถสอนภาษาจีนได้อย่างมีคุณภาพ ประกอบกับ ครูชาวจีนที่ทางโรงเรียนรับมามีปัญหาเรื่องการสื่อสารกับครู นักเรียนไทย และผู้ที่เกี่ยวข้องในโรงเรียน ดังนั้น โรงเรียนควรส่งเสริมครูเรื่องการศึกษาเพิ่มเติมหรือจัดอบรมระยะยาวในช่วงปิดภาคเรียน และโรงเรียนควรส่งเสริมครูเข้าโครงการแลกเปลี่ยนครูกับประเทศจีนหรือประเทศที่ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาแม่ เพื่อให้ครูได้รับประสบการณ์ตรงจากเจ้าของภาษา เข้าใจวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมของประเทศจีน สามารถออกเสียงถูกต้องตามแบบเจ้าของภาษามากขึ้น ทำให้เกิดขวัญกำลังใจ และมีความมั่นใจที่จะนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาการเรียนการสอนมากขึ้น

การจัดการด้านบริหารทั่วไป พบว่า ขาดการเสาะแสวงหาและนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน จึงควรเชิญผู้ปกครอง ชุมชนได้เข้าร่วมรับฟังนโยบาย และชี้ให้เห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในโรงเรียน ควรจัดทำโครงการเกี่ยวกับการเสาะแสวงหา และนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน เช่น ครูนำนักเรียนไปเยี่ยมชมชุมชนที่มีแหล่งการเรียนรู้ภาษาจีน การให้นักเรียนสัมภาษณ์บุคคลสำคัญ ผู้มีความรู้ความสามารถในท้องถิ่นจัดทำเป็นแฟ้มประวัติ และเชิญบุคคลเหล่านั้นมาเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ในฐานะวิทยากร หรืออาสาสมัคร มาบรรยาย หรือถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียน

ในกิจกรรมที่โรงเรียนได้จัดขึ้นตามโอกาสต่าง ๆ เช่น กิจกรรมคุณพ่อ คุณแม่ เป็นครู กิจกรรมรักการอ่าน กิจกรรมเปิดโลกไค้รุ่งเฮอร์ เป็นต้น เพื่อร่วมพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนให้ประสบผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

5.4.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในอนาคต

การวิจัยครั้งนี้อาจไม่ครบถ้วนครอบคลุมเนื้อหา สาระ พอที่จะนำข้อมูลไปพัฒนาการจัดการ โรงเรียนเอกชนที่จัดสอนภาษาจีนในหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้มีการศึกษาคำเนิการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับนักเรียนไทยในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. การศึกษาความร่วมมือระหว่างโรงเรียนในประเทศจีนและโรงเรียนในประเทศไทยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน
3. การพัฒนารูปแบบการจัดการ โรงเรียนเอกชนที่สอนภาษาจีนในหลักสูตรระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน